

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/144/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121445403
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6121445403.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Martiny Holecovej v právnej veci žalobcu: JUTICOM, s.r.o., so sídlom Mudroňova 23, 036 01 Martin, IČO: 36 375 381, právne zastúpeného JUDr. Magdalénou Lesayovou, adokátkou, so sídlom Hlavná 27/A, 917 01 Trnava, IČO: 42 286 506, proti žalovanému: VITAGER, s.r.o., so sídlom Nálepka 11/14, 036 01 Martin, IČO: 52 352 251, právne zastúpeného JUDr. Martinom Zubercom, advokátom, so sídlom: Zvolenská 4014/31, 036 01 Martin, IČO: 42 221 366, o zaplatenie 8.705,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozhodnutiu Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/48/2021-160 zo dňa 16. marca 2023, takto

rozhodol:

Rozhodnutie Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/48/2021-160 zo dňa 16. marca 2023 zrušuje a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie vo výroku I. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 8.705,- Eur spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 8.705,- Eur od 18.02.2020 do zaplatenia, vo výroku II. uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 40,- Eur ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky a vo výroku III. určil, že žalobca má voči žalovanému právo na 100 % náhradu trov konania.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobou doručenou dňa 29.07.2021 sa žalobca voči žalovanému domáhal zaplatenia 8.705,- Eur s príslušenstvom z titulu neuhradenia faktúry č. 202003/03 zo dňa 03.02.2020, splatnej dňa 17.02.2020, ktorou žalobca žalovanému vyfaktoval stavebné práce. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 17Cb/48/2021-70 zo dňa 16.12.2021, ktorým žalobu žalobcu zamietol a ktorý rozsudok na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 14Cob/3/2022 zo dňa 28.06.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie následne žalovaného predvolal na pojednávanie nariadené na deň 16.03.2023. V predvolaní bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa na nariadené pojednávania vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie. Žalovaný sa na pojednávanie dňa 16.03.2023 nedostavil a svoju neprítomnosť neospravedlnil. Žalobca na pojednávaní navrhol, aby súd o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie. Súd prvej inštancie konštatujúc splnenie zákonných podmienok podľa § 274 CSP o žalobe na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, ktorým žalobe vyhovel.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal proti žalovanému náhradu trov konania v celom rozsahu.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalovaný v celom rozsahu odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a) a d) Civilného sporového poriadku. Tvrdil, že neboli splnené procesné podmienky na vydanie napadnutého rozhodnutia a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok

nesprávne rozhodnutie vo veci. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

5. Podľa odvolacích tvrdení žalovaného súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného napriek tomu, že žalovaný nebol na pojednávanie riadne predvolaný. Predvolanie súd doručoval právnomu zástupcovi žalovaného na adresu Jilemnického 49, 036 01 Martin, hoci tento má už minimálne od doručenia plnej moci súdu sídlo na adrese Zvolenská 31, Martin. O tejto skutočnosti mal podľa žalovaného súd prvej inštancie vedomosť, nakoľko advokát vo svojich podaniach uvádzal adresu Zvolenská 31, Martin a zo súdneho spisu vyplýva, že súd prvej inštancie vykonal lustráciu v zozname advokátov vedenom SAK, kde je ako sídlo advokáta uvedená adresa Zvolenská 4014/31, Martin. Súd prvej inštancie túto adresu advokáta uviedol aj v záhlaví napadnutého rozhodnutia, avšak poštu adresoval na adresu Jilemnického 49, Martin. Žalovaný vytýkal súdu prvej inštancie, že predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručované na adresu, na ktorej nemá sídlo kancelárie a nepreberá poštu. Takýmto postupom súdu prvej inštancie nemohla byť naplnená základná zákonná podmienka na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, t.j. riadne predvolanie žalovaného. Pokiaľ súd prvej inštancie adresoval predvolanie na pojednávanie na nesprávnu adresu právneho zástupcu žalovaného, znemožnil mu nielen účasť na pojednávaní, ale aj efektívne brániť svoje práva, čím došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

6. Súd prvej inštancie dňa 4.5.2023 doručoval žalobcovi odvolanie žalovaného s tým, že má možnosť sa k nemu vyjadriť v lehote 10 dní. Písomnosti boli dňa 4.5.2023 doručené do elektronickej schránky zástupcu žalobcu [§ 92 ods. 2, § 110 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“)]. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

7. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Ndob/88/2023 zo dňa 20. marca 2024) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 CSP), viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 CSP) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

8. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak
a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a
b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

9. Podľa § 275 CSP, odôvodnenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného obsahuje stručnú identifikáciu procesného nároku a právny dôvod vydania rozsudku pre zmeškanie.

10. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

11. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

12. Rozsudok pre zmeškanie vydaný súdom na pojednávaní podľa § 274 CSP, alebo aj tzv. kontumačný rozsudok, je osobitným druhom rozsudku. Je to inštitút civilného sporového konania, v ktorom súd vydáva rozhodnutie o právach a povinnostiach strán sporu v sporoch o žalobe na splnenie povinností. Tento rozsudok je poňatý ako sankcia za nedostavenie sa na súd. Sankcia spočíva v tom, že súd rozhoduje bez prítomnosti strany, ktorá sa bez ospravedlnenia nedostavila (zmeškala pojednávanie) a vychádza zo skutkových tvrdení protistrany. Rozsudok pre zmeškanie teda nevychádza zo skutkového stavu zisteného súdom, súd berie za základ svojho rozhodnutia skutkové tvrdenia protistrany, teda v danom prípade žalobcu.

13. Ustanovenie § 274 CSP upravuje osobitné predpoklady pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na pojednávaní a súd oprávňuje využiť tento procesný inštitút len v prípade ich splnenia, teda ak žalobca navrhne, aby súd rozhodol pre rozsudkom pre zmeškanie, žalovaný sa nedostaví

na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlní svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Všetky tieto podmienky musia byť splnené súčasne. Ak čo i len jedna z týchto podmienok splnená nie je, súd vo veci rozsudkom pre zmeškanie rozhodnúť nemôže.

14. Prípustnosť odvolania proti rozsudku pre zmeškanie je v ustanovení § 356 písm. b) CSP obmedzená na prípady odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené všetky obligatórne podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, a teda v prípade rozsudku pre zmeškanie žalovaného vydaného po nariadení pojednávania pod týmto zákonným vymedzením potom treba rozumieť, že neboli splnené podmienky pre vzdanie rozsudku pre zmeškanie osobitne zakotvené v § 274 CSP.

15. Žalovaný podané odvolanie odôvodnil tým, že na pojednávanie, na ktorom bolo o žalobe žalobcu rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie, nebol riadne predvolaný, pretože súd prvej inštancie predvolanie na termín pojednávania doručoval na nesprávnu adresu právneho zástupcu žalovaného.

16. Keďže podmienky na vydanie kontumačného rozsudku musia byť splnené súčasne, odvolací súd sa na podklade obsahového vymedzenia odvolania zaoberal tým, či bol žalovaný riadne predvolaný na termín pojednávania, na ktorom došlo k vyhláseniu napadnutého rozsudku pre zmeškanie.

17. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaný udelenou plnou mocou nachádzajúcou sa na č.l. 134 spisového materiálu vedeného súdom v listinnej podobe splnomocnil bez časového obmedzenia na svoje zastupovanie v tomto súdnom konaní JUDr. Marina Zuberca, advokáta, so sídlom Zvolenská č. 31, 036 01 Martin, zapísaného v zozname advokátov vedenom Slovenskou advokátskou komorou pod registračným č. 6244.

18. Podľa zoznamu advokátov vedeným Slovenskou advokátskou komorou advokát JUDr. Martin Zuberec má adresu sídla na ulici Zvolenská 4014/31, 036 01 Martin.

19. Podľa elektronickej doručky nachádzajúcej sa na č.l. 149 spisového materiálu vedeného súdom v listinnej podobe, predvolanie na termín pojednávania na deň 16.03.2023 bolo doručované právnomu zástupcovi žalovaného na doručovaciu adresu Jilemnického 49, 036 01 Martin, Slovenská republika. Správa (predvolanie na termín pojednávania) nebola listinne doručená z dôvodu, že adresát si zásielku neprevzal v odbernej lehote.

20. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 16.03.2023 (§ 99 CSP) a zo zvukového záznamu (§ 98 CSP) vyplýva, že na pojednávaní sa bez ospravedlnenia nezúčastnil žalovaný a jeho právny zástupca. Právny zástupca žalobcu navrhol, aby súd prvej inštancie rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Súd prvej inštancie na pojednávaní vyhlásil uznesenie o vykonaní pojednávania v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu a o žalobe rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP, ktorým žalobe žalobcu vyhovel.

21. Podľa § 89 ods. 1 veta prvá CSP, strana sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

22. Podľa § 92 ods. 1 CSP, zástupcovi, ktorého si strana zvolila, udelí písomne splnomocnenie buď na celé konanie, alebo len na určité úkony.

23. Podľa § 106 ods. 1 CSP, ak nejde o doručovanie do elektronickej schránky podľa osobitného predpisu, o doručovanie v osobitných prípadoch podľa § 107 ods. 2 a adresát neuviedol inú adresu na doručovanie, doručuje súd písomnosť

- a) fyzickej osobe na adresu evidovanú v registri obyvateľov Slovenskej republiky alebo adresu miesta pobytu cudzinca na území Slovenskej republiky podľa druhu pobytu cudzinca,
- b) právnickej osobe na adresu sídla zapísaného v obchodnom registri alebo inom verejnom registri.

24. Podľa § 110 ods. 1 CSP veta prvá, ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

25. Podľa § 111 ods. 1 veta druhá CSP, doručka je verejnou listinou.

26. Podľa § 177 ods. 1 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

27. Podľa § 178 ods. 1 CSP, ak je strana zastúpená zástupcom na celé konanie, súd na pojednávanie spravidla predvolá len zástupcu; stranu súd predvolá, ak je nevyhnutné vykonať jej výsluch.

28. Podľa § 178 ods. 2 CSP, predvolanie sa doručuje strane alebo jej zástupcovi tak, aby mali dostatok času na prípravu, spravidla najmenej päť dní pred dňom, keď sa má pojednávanie konať.

29. Odvolací súd pripomína, že ústavne zaručeným právom účastníka v súdnom konaní je právo na prejednanie veci v jeho prítomnosti (podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom). Právo osobnej prítomnosti účastníka na súdnom konaní sa zabezpečuje tak, že zákon súdu ukladá povinnosť nariadiť na prejednanie veci pojednávanie, na ktoré predvolá účastníkov a všetkých, ktorých prítomnosť je potrebná. Predvolaním na pojednávanie sa zabezpečuje, aby bolo strane konania umožnené realizovať právo na spravodlivý súdny proces, ktorého súčasťou je aj možnosť zúčastniť sa na pojednávaní. Pri doručovaní písomností platí, že písomnosť sa adresátovi, ktorý nemá zriadenú aktívnu elektronickú schránku, doručuje na tú adresu, ktorú uviedol súdu (§ 106 ods. 1 CSP). Ak je strana v konaní zastúpená zástupcom na celé konanie, súd vždy predvolá zástupcu strany (§ 178 ods. 1 CSP), pričom predvolanie je povinný doručovať na adresu, ktorú zástupca strany uvedie na predloženej riadnej plnej moci na zastupovanie strany, teda na adresu, ktorú uviedol súdu.

30. Z obsahu predloženej plnej moci, ktorú udelil žalovaný advokátovi JUDr. Martinovi Zubercovi na svoje zastupovanie v tomto súdnom konaní, vyplýva, že je tam uvedené sídlo advokáta Zvolenská 31, 036 01 Martin. Predložením plnej moci na zastupovanie žalovaného v tomto súdnom konaní zároveň právny zástupca oznámil súdu adresu na doručovanie písomností v tomto súdnom konaní. Aj podľa zoznamu advokátov vedeným Slovenskou advokátskou komorou advokát JUDr. Martin Zuberec má adresu sídla na ulici Zvolenská 4014/31, 036 01 Martin. Žiadna iná adresa na doručovanie písomností z obsahu spisu nevyplýva. Z doručky k predvolaniu na termín pojednávania nariadeného na deň 16.03.2023 je zistiteľné, že predvolanie bolo právnomu zástupcovi žalovaného doručované na adresu Jilemnického 49, 036 01 Martin. Podľa informácie o výsledku doručenia predvolania predvolanie nebolo právnomu zástupcovi žalovaného listinne doručené z dôvodu, že si túto zásielku neprevzal v odbernej lehote.

31. Odvolací súd na základe uvedených zistení dospel k záveru, že žalovaný nebol riadne predvolaný na pojednávanie, keďže predvolanie na pojednávanie nebolo doručené jeho právnomu zástupcovi na ním oznámenú adresu (ktorá je zároveň adresou advokáta evidovanou Slovenskou advokátskou komorou). Ak je strana v konaní zastúpená zástupcom na celé konanie, tak ako v tomto prípade, súd prvej inštancie bol povinný na pojednávanie predvolať zástupcu strany a predvolanie zástupcu strany mu mal doručovať na ním oznámenú adresu. Pokiaľ tak súd prvej inštancie nepostupoval, nemožno konštatovať správny procesný postup súdu prvej inštancie pri doručovaní predvolania právnomu zástupcovi žalovaného, a teda nemožno konštatovať riadne predvolanie žalovaného na pojednávanie. Z uvedených dôvodov neboli splnené všetky kumulatívne podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP, keď jednou z podmienok je aj riadne predvolanie žalovaného na pojednávanie a nesplnenie čo i len jednej podmienky je potom dôvodom pre vyslovenie o záveru o nesplnení podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

32. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie.

33. Odvolací súd považuje na základe preskúmania obsahu spisu za potrebné ďalej pripomenúť, že všeobecné súdy vrátane súdu prvej inštancie, sú v zmysle článku 2 a článku 4 CSP povinné pri svojom rozhodovaní prihliadať na rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, medzi ktoré patrí Ústavný súd Slovenskej republiky, ktorý v uznesení zo dňa 4. júla 2019 sp. zn. I ÚS 233/2019 uviedol, že formalistický výklad § 274 CSP a to, že súd vždy za kumulatívneho splnenia v tomto ustanovení zakotvených zákonných podmienok rozsudkom pre zmeškanie „žalobe vyhovie“, skutočne nie je žiadúci, najmä, ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný

riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie. Podľa názoru ústavného súdu treba návrh na vydanie rozsudku pre zmeškanie a splnenie ďalších zákonných podmienok podľa § 274 CSP posudzovať vždy aj podľa okolností prejednávanej veci. Napriek kogentnosti § 274 CSP by pri čisto gramatickom výklade a lipnutí na formálnych znakoch vydání rozsudku pre zmeškanie mohlo znamenať porušenie práva na spravodlivý proces, v neposlednom rade v tom, že pri takomto formalistickom postupe by bolo odopreté strane sporu možnosť podať riadny opravný prostriedok (odvolanie vo veci samej).

34. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca si voči žalovanému návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní uplatnil právo na zaplatenie 8.705,- Eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 8.705,- Eur od 18.02.2020 do zaplatenia a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v sume 40,- Eur. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 18Up/1019/2021 zo dňa 30. augusta 2021, ktorým návrhu žalobcu vyhovel. Žalovaný podal voči platobnému rozkazu odpor s vecným odôvodnením. Okresný súd Banská Bystrica postúpil vec súdu prvej inštancie ako súdu príslušnému na jej prejednanie. Súd prvej inštancie v tejto veci prvýkrát rozhodol rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 17Cb/48/2021-70 zo dňa 16. decembra 2021, ktorým žalobu zamietol. Konštatovaný rozsudok bol uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/33/2022 zo dňa 28.06.2022 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Následne bolo vykonané ďalšie pojednávanie vo veci dňa 28. 10. 2022, ktorého sa zúčastnil právny zástupca žalovaného. Prvá zaznamenaná neprítomnosť žalovaného resp. jeho právneho zástupcu je až dňa 16. 03. 2023, kedy došlo k vyhláseniu napadnutého rozhodnutia.

35. Z obsahu spisu potom vyplýva, že žalovaný v konaní nebol nečinný, vo veci bolo vykonané dokazovanie, vec bola prvostupňovým súdom rozhodnutá a toto rozhodnutie na podklade podaného odvolania preskúmal i odvolací súd, ktorý toto rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie, prvá neúčast' žalovaného na konaní pred súdom bola v deň vydania napadnutého rozhodnutia. V zmysle právneho názoru vysloveného Ústavným súdom SR, na ktoré odvolací súd poukázal, je súd prvej inštancie vždy povinný pred vydaním rozsudku pre zmeškanie zaoberať sa okolnosťami konkrétneho sporu, keďže výlučný jazykový výklad ústavný súd posudzoval ako príliš formálny, ktorý by mohol viesť k odmietnutiu spravodlivosti (denegatio iustitiae). Imperatívna dikcia „na pojednávaní rozhodne“ ustanovenia § 278 CSP je obmedzená ústavným konformným výkladom podľa článku 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, a to s prihliadnutím na uznesenie Ústavného súdu SR v druhovo obdobnej veci týkajúcej sa ustanovenia § 274 CSP.

36. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto veci bolo už raz odvolacím súdom zrušené a v súčasnosti odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

37. Podľa § 390 CSP, odvolací súd sám rozhodne vo veci, ak

- a) rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a
- b) odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

38. Ustanovenie § 390 CSP ukladá odvolaciemu súdu povinnosť sám rozhodnúť vo veci, ak rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo už raz odvolacím súdom zrušené, vec bola vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a odvolací súd koná a rozhoduje o odvolaní proti novému rozhodnutiu súdu prvej inštancie. Odvolací súd však uvádza, že na danú procesnú situáciu § 390 CSP nedopadá, keďže v poradí druhým rozhodnutím súdu prvej inštancie je rozsudok pre zmeškanie a práve využitie tohto osobitného procesného inštitútu bránilo odvolaciemu súdu, aby postupoval podľa § 390 CSP a sám rozhodol vo veci, keďže v tomto prípade nový rozsudok nie je meritórnym rozsudkom súdu prvej inštancie v pravom zmysle slova, ale ide o rozsudok pre zmeškanie, teda vec samu súd prvej inštancie meritórne neposudzoval.

39. Odvolací súd ďalej zdôrazňuje, že nové rozhodnutie súdu prvej inštancie predstavuje rozsudok pre zmeškanie, proti ktorému je prípustné odvolanie len v prípade nesplnenia podmienok pre jeho vydanie, čo rovnako znemožňuje aj odvolaciemu súdu zaoberať sa meritom veci, jeho prieskum je obmedzený len na skúmanie splnenia procesných podmienok pre jeho vydanie. Pri odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie má vymedzenie osobitných odvolacích dôvodov v § 356 CSP svoje opodstatnenie, pretože rozsudok pre zmeškanie žalovaného predstavuje procesnú sankciu za pasivitu tejto strany v spore a za

zákonem stanovených podmienok vytvára fikciu dôvodnosti podanej žaloby žalobcu a to bez toho, aby došlo k jej vecnému prieskumu. Rozsudok pre zmeškanie je síce zákonným inštitútom procesného práva, ale jeho využitím dochádza k určitému narušeniu väzby medzi hmotným a procesným právom, čo sa odráža aj v jeho odôvodnení (§ 275 CSP), ako aj v tom, že zákonodarca voči nemu nepripúšťa odvolanie okrem prípadu, že neboli splnené podmienky pre jeho vydanie, teda neumožňuje odvolaciu súdu jeho prieskum v celej šírke dôvodov, ako je tomu pri rozsudku (§ 365 CSP). Ak by odvolací súd postupoval podľa § 390 CSP a sám by vo veci rozhodol, išlo by po skoršom zrušujúcom rozhodnutí o prvé vecné zaobranie sa sporom strán, avšak v podobe konečného rozhodnutia (§ 355 ods. 1 CSP). V prípade meritórneho rozhodovania však zákon priznáva neúspešnej strane právo podať odvolanie z dôvodov podľa § 365 CSP, ktoré právo by jej takýmto postupom odvolacieho súdu bolo odopreté, a došlo by tak k popretiu zásady dvojinstančnosti základného konania. Jednotlivé inštitúty procesného práva je však podľa odvolacieho súdu potrebné vykladať a aplikovať tak, aby ich použitie zodpovedalo základným zásadám a funkciám civilného práva procesného.

40. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. IV. ÚS 215/2022 z 26. apríla 2022, ktorý vo svojom rozhodnutí podrobil ústavnému prieskumu obdobnú procesnú situáciu (v danom prípade skorším rozhodnutím odvolacieho súdu došlo k zrušeniu rozsudku pre zmeškanie a následne došlo k zrušeniu rozsudku súdu prvej inštancie), a ktorý uviedol, že pri úvahe o aplikácii § 390 Civilného sporového poriadku je potrebné rozlišovať medzi meritórnym a nemeritórnym odvolacím prieskumom aj s ohľadom na právo na rovný prístup sporových strán k odvolaciu konaniu. Povinnosť aplikovať § 390 Civilného sporového poriadku nastáva, ak v poradí prvé aj druhé preskúvané rozhodnutia okresného súdu sú meritórnej povahy. V prvom odvolacom konaní krajský súd posudzoval výlučne splnenie procesných podmienok na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného so záverom, že tieto podmienky splnené neboli, a preto rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. V druhom odvolacom konaní krajský súd vykonal meritórny odvolací prieskum napadnutého rozsudku okresného súdu, ktorý zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Postup krajského súdu, ktorý nerešpektovanie zákonného príkazu nezrušiť nové rozhodnutie súdu prvej inštancie po zrušení skoršieho rozsudku odôvodnil odlišným rozsahom a povahou oboch odvolacích prieskumov, je v súlade s ústavnými požiadavkami základného práva na súdnu ochranu a obsahom práva na spravodlivý proces.

41. Pokiaľ žalovaný v podanom odvolaní poukázal na to, že mu nebolo riadne doručené ani napadnuté rozhodnutie, keďže jeho právny zástupca mal v čase doručovania aktivovanú elektronickú schránku, odvolací súd k tomu uvádza, že pokiaľ mal právny zástupca žalovaného aktivovanú elektronickú schránku, malo mu byť napadnuté rozhodnutie zo strany súdu prvej inštancie doručované do jeho aktívnej elektronickej schránky [§ 106 ods. 1 CSP, § 17 ods. 1, § 29 zák. č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente)]. Od doručenia rozsudku sa odvíja lehota na podanie odvolania (§ 362 CSP). Neúčinné doručenie rozsudku má preto vplyv len na to, že táto lehota ani nezačala plynúť, preto je odvolanie v prípade neúčinného doručenia odvolaním napadnutého rozhodnutia odvolateľovi nutné vždy považovať za podané včas, inak neúčinné doručenie napadnutého rozhodnutia žalovanému žiadnym spôsobom nebráni vecnému prejednaniu ním podaného odvolania (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1XObdo/312/2017 zo dňa 10.10.2017). Odvolací súd túto skutočnosť (a zároveň odvolaciu námietku žalovaného) preto vyhodnotil na účely odvolacieho konania tak, že u žalovaného konštatoval splnenie zákonných podmienok na podanie odvolania.

42. Z uvedených dôvodov odvolací súd konštatujúc nesplnenie podmienok na postup podľa § 390 CSP napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP zrušil, a vzhľadom na povahu veci vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

43. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude vec znovu prejednať a rozhodnúť, a to v intenciách uznesenia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/33/2022 zo dňa 28.06.2022, ktorým rozhodnutím je aj naďalej viazaný (§ 391 ods. 2 CSP) a ktorý v odseku 18. uložil súdu prvej inštancie, aby vec opätovne prejednal, doručil vyjadrenia sporových strán protistrane a zaoberal sa relevantnou argumentáciou oboch sporových strán, s tým, že dôsledne vyhodnotí tak argumentáciu žalobcu, ako aj argumentáciu žalovaného, a to predovšetkým vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého konateľ žalovaného svojim podpisom na evidencii dochádzky potvrdil rozsah vykonaných prác, vrátane tej argumentácie, kde žalobca okrem iného argumentoval aj tým, že faktúra, ktorej zaplatenie je predmetom konania, bola

podpísaná obidvomi stranami a aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil za dodržania kritérií v zmysle ust. § 220 ods. 2 CSP, a to osobitne v rovine preskúmateľnosti dôvodov svojho nového rozhodnutia s vypořiadáním sa s relevantnou argumentáciou sporových strán.

44. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o náhrade trov.

45. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

46. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).